

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy
JUDr. [jméno] [příjmení], Ph.D., a soudců a JUDr.
ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]

sídlem [adresa], [PSČ] [obec]

zastoupený advokátkou JUDr. [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného]

sídlem [adresa žalované], [PSČ] [obec]

zastoupený usazeným evropským advokátem [jméno] [příjmení]

sídlem [adresa]

o zaplacení 854 132,95 Kč s přísl. a o vzájemné žalobě o zaplacení 500 000 Kč s přísl.,

k odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ze dne 11. 4. 2022, č. j.
4 C 238/2014-623,

takto:

I. Rozsudek okresního soudu se mění takto:

Soud schvaluje účastníky uzavřený smír tohoto znění:

Žalovaný se zavazuje zaplatit žalobci částku 854 132,95 Kč s úrokem z prodlení ve výši 4,025 % ročně z částky 19 063,55 Kč od [datum] do [datum], z částky 782 170,62 Kč od [datum] do [datum] a z částky 52 898,78 Kč od [datum] do [datum], to vše nejpozději do 15 dnů od právní moci usnesení o schválení smíru.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů za řízení před okresním ani odvolacím soudem.

II. Žalovaný je povinen nahradit České republice na účet Okresního soudu v Chrudimi náklady řízení státu ve výši 45 582,30 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Shora označeným, v pořadí třetím rozsudkem (následujícím po zrušujícím usnesení odvolacího soudu ze dne 31. 5. 2018, č. j. 27 Co 74/2018-336) okresní soud opětovně žalovanému uložil zaplatit žalobci částku 854 132,95 Kč s příslušenstvím (úroky z prodlení) blíže specifikovaným ve výroku I. napadeného rozsudku, to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), vzájemnou žalobu, kterou se žalovaný domáhá po žalobci zaplacení částky 500 000 Kč s příslušenstvím, zamítl (výrok II.), žalovanému uložil nahradit žalobci náklady řízení ve výši 541 794 Kč k rukám jeho právní zástupkyně do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok III.) a v téže lhůtě nahradit České republice na účet Okresního soudu v Chrudimi náklady řízení státu ve výši 45 582,30 Kč (výrok IV.).

2. Soud prvního stupně vyšel z hlediska skutkového ze zjištění (mezi účastníky nesporných), že žalobce na základě tří objednávek žalovaného a cenových nabídek žalobce provedl dodávku roštů, žalovaný tuto dodávku dle dodacích listů převzal a žalobcem vyúčtovanou cenu díla ani po předžalobní výzvě neuhradil (blíže viz skutková zjištění okresního soudu v bodech [číslo] odůvodnění napadeného rozsudku). Po právní stránce okresní soud uzavřel, že se jednalo o smlouvy o dílo ve smyslu § 536 a násl. zák. č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku účinného do 31. 12. 2013 (dále jen, „obch. zák.“), aplikovaného na vztahy mezi dvěma podnikatelskými subjekty s odkazem na ust. § 3028 odst. 3 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku účinného od 1. 1. 2014 (dále jen, „o.z.“), na jejichž základě žalobce svou povinnost splnil, dodávku roštů provedl, a proto má nárok na zaplacení jím vyúčtované ceny za dílo.

3. Okresní soud se dále zabýval důvodností žalovaným vznesené kompenzační námitky, v rámci níž (do výše žalované částky) namítal k započtení pohledávku z titulu 100% slevy z ceny díla – dodávky 657 ks roštů v období od prosince 2011 do června 2022 (v ceně 1 308 578,40 Kč), s tím, že žalobce plnil vadně, rošty neměly dostatečné svary, a proto byly pro žalovaného nepoužitelné. Současně žalovaný vůči žalobci uplatnil (pro případ neexistence výše uvedené protipohledávky) dílem kompenzační námitkou (co do částky 854 132,95 Kč), dílem vzájemnou žalobou (o zaplacení 500 000 Kč s příslušenstvím), nárok na náhradu škody, jež měla vzniknout výše uvedeným vadným plněním žalobce, když škodu měly představovat náklady na dodávku nových roštů, které překryly vadné rošty z prvních dodávek žalobce, dále náklady na dodatečné montážní práce a náklady na zajištění dalšího spojovacího materiálu a rámečků nových roštů, kterými byly eliminovány vyvýšené hrany vadných roštů, které musí být překryty.

4. Okresní soud zaměřil svou pozornost – s odkazem na právní názor odvolacího soudu (v druhém kasačním rozhodnutí) – na objasnění otázky, jaké měly mít objednané rošty parametry, zejména z hlediska svarů (mezi nosnými pásky a lemem roštu), od níž se odvíjel závěr o vadnosti či nevadnosti dodaných roštů. Vyšel přitom z toho, že důvodem reklamace všech roštů bylo nedodržení požadované velikosti svarů (méně než 3 mm), kdy se nosné pásky utrhly z lemu roštu, proti čemuž stála obrana žalobce o tom, že rošty byly vyrobeny podle zadání a že problém spočívá v tom, že žalovaný rošty nesprávně uložil (konce nosných pásek nebyly podepřeny).

5. Při posouzení věci okresní soud dále akcentoval, že proces uzavření smlouvy mezi účastníky obsahoval tři kroky, které nutno hodnotit jako celek, a to poptávku žalovaného jako objednatele s dodáním výkresů, nabídku žalobce a objednávku žalovaného s výkresem, s tím, že z hlediska parametrů roštů jsou rozhodné výkresy dodané žalovaným s příslušnými objednávkami, byť v úvahu je třeba brát i předchozí nabídky žalobce, kde je uvedeno, že žalobce nabízí rošty dle norem [příjmení] [číslo] a RAL-GZ 638. Okresní soud provedl ke zjištění definice svarů na výkrese znalecké dokazování, které přineslo odlišné závěry znalců. Zatímco dle znalce [příjmení] [příjmení] byl na výkrese vymezen pouze svar mezi lemem a přídavnými profily (svar 1/2 V plnoprůvarový), nikoliv koutový svar 3 mm (ten je sice uveden ve svařeckém razítku, nicméně chybí označení vynášecí čarou, kde tento svar má být), a při neúplnosti výkresu bylo možné rošt vyrobít za použití normy [příjmení] [číslo], znalec [příjmení] [celé jméno znalce] trval na tom, že pokud žalobce neodstraní nejasnosti ohledně výkresů dotazem na žalovaného, pak na všech místech, kde to bylo možné, měl použít koutový svar oboustranný 3 mm (s výjimkou míst, kde byl definován svar 1/2 V).

6. Ke shora uvedeným zjištěním okresní soud uvedl, že bylo na žalovaném, který věděl, k jakému účelu si rošty objednáva, kam rošty budou umístěny a jakým způsobem budou uloženy, aby potřebné parametry zahrnul do řádně zpracované zadávací dokumentace, tj. výkresu. Ten dle závěrů znalců úplný nebyl. Závěr znalce [příjmení] [celé jméno znalce] o tom, že žalobce měl koutový svar 3 mm provést všude, považoval okresní soud spíše za spekulativní, potažmo absurdní (s odkazem na jejich počet – šlo o 216 až 328 případů; též proto, že jejich provádění mezi rozpěrnými pruty a lemem roštu by postrádalo smyslu). Naproti tomu okresní soud shledal podstatným, že i podle žalovaným dodaných výkresů bylo možné rošty vyrobít, a sice tak, že by byl

dodržení typ svaru definovaný na výkrese příslušnou vlnáčecí čarou (tj. 1/2 V svar plnopřivarový mezi lemem a přídavnými profily) a zbytek roštu, tj. vlastní mříž opatřená lemem by se pak vyráběl podle normy [příjmení] [číslo], když oba znalci se shodli na tom, že tato norma je normou používanou pro výrobu podlahových roštů. Pokud tedy žalobce dodal žalovanému rošty vyrobené podle normy [příjmení] [číslo] s tím, že přídavné profily byly k lemu roštu přivařeny svarem 1/2 V v plném průvaru, pak podle okresního soudu dodržel specifikaci roštu požadovanou žalovaným. Případné další (speciální) požadavky na typ svaru (na jakém místě požaduje svar 3 mm) měl žalovaný do výkresu zanechat, nedostatky výkresové dokumentace nemohou jít k tíži zhotovitele (žalobce). Není přitom rozhodné, zda žalobce věděl či nevěděl, že rošty mají být umístěny v tubusech větrných elektráren. I kdyby žalobce tuto obecnou informaci měl, nemohl vědět, jak budou rošty v těchto tubusech uloženy, když sestavný výkres, z něhož mělo být patrné, že rošty budou uloženy za přídavné profily, k dispozici neměl (žalovaný neprokázal, že by sestavný výkres byl součástí objednávky). Ostatně žalobce tento sestavný výkres k výrobě roštů ani nepotřeboval, když závěr znalce [příjmení] [celé jméno znalce] o tom, že z povahy svaru mezi přídavným profilem a lemem roštu je možné dovozovat uložení roštu, je opět spekulativní. Žalobce tak důvodně vycházel z toho, že se jedná o standardní podlahový rošt s jedinou zvláštností, a to s přivařenými profily po stranách. To byl jediný definovaný svar. Na ostatních místech svary definovány nebyly, tudíž žalovaný ani nemůže namítat, že byly špatné kvality či s nedostatečnou velikostí. V takovém případě mohl žalobce postupovat dle standardní normy pro výrobu podlahových roštů ([příjmení] [číslo]), důvodně předpokládat standardní způsob uložení podlahových roštů (podepření konce nosných pásků), jak plyne i z posudku Ing. [celé jméno znalce], resp. z nabídek žalobce, kde tento na příslušné normy odkazuje.

7. Soud prvního stupně dále poukázal na absenci kontroly přejímaných roštů na straně žalovaného. Pokud bylo pro něho zásadní, aby u jím objednaných roštů byly mezi nosnými páskami a lemem roštů koutové svary 3 mm, pak si měl tyto svary, alespoň namátkově při přejímce zkontrolovat, nejpozději předtím, než je namontoval do tubusů větrných elektráren. Ze zadávací dokumentace nevyplýval požadavek na koutové svary 3 mm, žalobce tudíž v rámci výstupní kontroly neměl co (neobjednané svary) kontrolovat. Žalovaný naopak (na rozdíl od žalobce) věděl, že rošty budou v tubusech větrných elektráren zavěšeny za přídavné profily (že nosné pásky k lemu roštu mají být přivařeny svarem s nosnou funkcí), věděl (resp. měl vědět), že v takovém případě nepůjde o standardní uložení podlahového roštu a že je tedy důležitá kvalita svaru mezi nosným páskem a lemem roštu. Oba znalci přitom potvrdili, že existence či neexistence svaru byla viditelná i pod zinkovou úpravou, bylo proto nadbytečné, aby soud k objasnění této otázky vyžadoval další odborné vyjádření.

8. Okresní soud tak shrnul, že problém s propadnutím, resp. hrozícím propadnutím roštů v důsledku nevhodného svaření nosných pásků k lemu roštu nebyl dán vadami roštu (rozporem mezi objednávkou žalovaného a tím, co žalobce dodal), ale tím, že žalovaný použil standardní podlahové rošty, které si objednal nevhodným způsobem. Standardní podlahové rošty totiž mají být uloženy tak, že konce nosných pásků mají být podepřeny, což se nestalo. Za to však nenese odpovědnost žalobce, neboť ten dodal žalovanému to, co si žalovaný objednal – podlahový rošt s přivařeným profilem. Nedostatečná specifikace objednaných roštů, resp. nevhodně zvolený typ roštu pro použití v tubusu větrné elektrárny, jdou k tíži žalovaného. K tomu okresní soud dodal, že reklamační rošty, resp. jejich svary, se týkala výhradně svarů mezi nosnými páskami a lemem roštu, ničeho jiného, jak je zřejmo z reklamačního protokolu i z příslušné fotodokumentace. Protože žalovaný nemá vůči žalobci žádná práva z odpovědnosti za vady (nejde o vadné plnění), nemá žalovaný vůči žalobci žádnou pohledávku k započtení. Stejně tak žalovanému nemůže svědčit ani nárok na náhradu škody z titulu vadného plnění.

9. Z výše uvedených důvodů okresní soud žalobě vyhověl, včetně zákonných úroků z prodlení. Vzájemnou žalobu pak zamítl. Výrok o nákladech řízení mezi účastníky okresní soud odůvodnil ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a příslušnými ustanoveními vyhl. č. 177/1996 Sb. (viz specifikace nákladů

řízení pod body [číslo] odůvodnění rozsudku okresního soudu). O nákladech řízení státu pak okresní soud rozhodl dle zásad ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. (zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném znění, dále jen, „o.s.ř.“)

10. Ve včas podaném odvolání žalovaný (dále též, „odvolatel“) soudu prvního stupně vytýkal zejména neúplně a nesprávně zjištěný skutkový stav věci a z něho plynoucí nesprávné právní posouzení věci (odvolací důvody dle § 205 odst. 2 písm. d/, e/ a g/ o.s.ř.).

11. Stran neúplného zjištění skutkového stavu věci (nerespektování pokynů posledního kasačního rozhodnutí odvolacího soudu) odvolatel namítl, že nebylo objasněno, zda vady nejsou důsledkem skutečnosti, o níž musel žalobce v době předání díla vědět (nebylo provedeno ani dokazování k tomu, zda žalobce o vadách nevěděl či vědět nemohl), jak žalobce dílo provedl (řešilo se pouze, co mělo být předmětem díla), zda vady byly při zákonem uvažované prohlídce s odbornou péčí zjištělné, zda vad díla bylo více (svary chybějící a svary nedostatečně dlouhé; ohledně posouzení jejich zjevnosti bylo namístě učinit nejméně odborné vyjádření), zda lze vady zjistit běžně prováděnými zkouškami a jaké zkoušky jsou vůbec u daných roštů běžné. Okresní soud neprovedl ani dokazování k tomu, že by propadnutí roštu bylo způsobeno výlučně jejich nesprávným uložením. Dle žalovaného proti tomuto tvrzení stojí zejména závěry znalců, dle nichž měl žalobce v případě nejasností kontaktovat žalovaného a otázku svarů či uložení roštů s ním před započítáním samotné výroby řešit. V opačném případě jdou z toho vzniklé negativní následky výlučně k tíži žalobce. Navíc znalec [příjmení] potvrdil, že žalovaný nemá kvalifikaci svařečského dozoru pro svarové spoje a materiály, tudíž je řešení takových záležitostí výlučně na žalobci jako zhotoviteli.

12. Odvolatel dále akcentoval závěry znalce [celé jméno znalce], dle něhož měl být koutový svar učiněn všude, kde je to možné, případně pochybnosti si vyjasnit a vyžádat sestavný výkres. Na způsob uložení pak bylo možno uvažovat také z výkresu samotného. Při respektování těchto závěrů by mohlo být zjištěno, že dílo nemohlo být provedeno řádně, pakliže rošty nebyly svařeny koutovým svarem všude, kde svařeny být mohly (takový postup znalec považoval namístě v situaci, kdy by si účastníci otázku provedení 3 mm svarů nevyjasnili). O potřebě vyjasnění provedení svarů hovořil i znalec [příjmení]. Odvolatel dále ve vztahu ke zjištěním znalce [příjmení] poukázal na to, že tento znalec nedokázal zdůvodnit, proč k 3 mm koutovému svaru musí být vynášecí čára, dále potvrdil, že měl být svařen spoj mezi nosným páskem a lemem, ač zjevně nebyl, tvrdil, že rošty nebylo možno vyrobit, že by risknul výrobu roštu jinou technologií a že by každý pásek v roštu svařil, což obecně snižuje relevanci jeho tvrzení a závěrů. Postup okresního soudu při hodnocení důkazů (znaleckého posudku) je nepřezkoumatelný, selektivní, pokud označuje za spekulaci závěr znalce [celé jméno znalce] o tom, že z povahy svaru mezi přídavným profilem a lemem je možno usuzovat na způsob uložení roštu, avšak nepovažuje za spekulativní závěr znalce [příjmení] o tom, že nelze značku koutového svaru brát v potaz, když nejsou na výkresu vyznačeny vynášecí čáry, když závěr znalce [celé jméno znalce] o nutnosti učinění koutového svaru všude shledává absurdním, avšak tentýž závěr znalce [příjmení] mu nevádí (viz jeho výpověď, že by každý pásek v roštu svařil). Odvolatel dále namítl, že pokud jsou oba účastníci profesionály ve svém oboru, pak není přípustné, aby soud dovozoval negativní následky z případného nedostatku či opomenutí pouze pro žalovaného a nikoliv pro žalobce. Žalobce věděl o účelu roštů, včetně druhu podnikatelské činnosti žalovaného (výroba komponent do větrných elektráren), což bylo sděleno zástupci žalobce také na schůzce se svědkyní [příjmení]. Je též nelogické, aby žalobce prostřednictvím svědka [příjmení] sám jako první oslovil žalovaného s nabídkou na výrobu roštu a že by současně nevěděl o účelu použití roštů.

13. Závěr okresního soudu, že žalobce neměl informaci o způsobu uložení roštů, je opět selektivní, absurdní. Pokud žalobce jednal se subjektem, jehož jedinou činností je výstavba tubusů větrných elektráren (též věděl, že jde o pochozí rošty pro obsluhu – jiné využití nebylo možné), pak jako profesionál musel řešit také uložení roštů, nejen jejich výrobu, upozornit žalovaného na komplikace s uložením roštů. Oba znalci mluvili o tom, že žalobce si měl vyjasnit situaci dotazem na žalovaného, případně vyžádat sestavný výkres. Pokud tak žalobce neučinil, jde to k jeho tíži. Nadto

dle znalce [celé jméno znalce] bylo možno usuzovat na způsob uložení roštů jen z výkresu a naznačení 1/2 V svaru. Žalobci byly tedy známy okolnosti, které ho měly vést k dotazu na uložení roštů. Neřešení způsobu uložení roštů proto není chybou jen žalovaného, ale tuto chybu nutno přičítat i žalobci.

14. Neobstojí ani závěr okresního soudu, že dle dodaných výkresů bylo možno rošty i tak vyrobit (dle norem [příjmení] a RAL). K tomu odvolatel – vedle opětovného poukazu na vyjádření znalců o potřebě vyjasnění si případných otázek – poukázal na to, že v samotné normě je uvedeno, že rošty by měly být svařeny na každém uzlu/rohu (viz odst. [číslo] RAL), že by měly být veškeré pruty roštu upevněny na všech stranách do rámu, který by měl být v rozích svařen (viz odst. [číslo] RAL), což se nestalo. Dle odvolatele žalobce nedodržel obecné požadavky na výrobu roštů jak dle jím uváděné normy RAL, tak i dle produktového katalogu žalobce. Jedná se zejména o přivaření bočnice/úhelníku k boku roštu. Svary měly být provedeny i mezi nosnými pásky/rozpěrnými pruty a lemem roštu na všech místech, a to nejen podle normy RAL, ale především i podle předložených výkresů – 1/2 V svar a koutový svar 3 mm. Rovněž závěr o neprovedení kontroly roštů ze strany žalovaného není pravdivý. Provedení kontroly plyne např. z výpovědi svědků [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], nadto nebylo vůbec zjišťováno (jak uvedl odvolací soud), zda lze tvrzené vady zjistit běžně prováděnými zkouškami a jaké zkoušky jsou vůbec u daných roštů běžné.

15. K právní stránce věci odvolatel uvedl, že na nabídkách žalobce byly sice uvedeny normy [příjmení] [číslo] a RAL-GZ 638, nicméně v objednávce žalovaného a v následné akceptaci žalobcem tyto normy nejsou nikde zmíněny, nelze tak přijmout jiný závěr, než že se tyto normy nevztahovaly na smluvní vztah účastníků. Na tom nic nemění ani fakt, že žalobce vyrábí produkty podle těchto norem, resp. že tyto normy používá na svých dokumentech. Závěrem žalovaný poukázal i na nesplnění poučovací povinnosti okresního soudu dle ust. § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. (jak uložil odvolací soud) ohledně povinnosti tvrzení ve vztahu k uzavření smlouvy a vadám díla. Z výše uvedených důvodů se žalovaný domáhal zrušení rozsudku okresního soudu a vrácení mu věci k dalšímu řízení.

16. Žalobce k věci mimo jiné sdělil, že norma [příjmení] [číslo] předepisuje nosnost roštů uložených na konstrukci s přesahem nosných pásků na konstrukci, norma RAL-GZ 638 určuje povolené rozměrové tolerance a určuje postupy pro výpočet zatížení roštů, a to vždy pro uložení s přesahem nosných pásků (nosný rozměr) na konstrukci. [jméno] [příjmení] a RAL nepředepisují koutové svary (o velikosti 3 mm – A3) mezi nosnými pruty, resp. rozpěrnými pruty a lemem roštu, což potvrdil i žalovaný. [jméno] [příjmení] 638 vyžaduje svary v rozích pouze mezi lemy roštu, aniž by určovala kvalitu a rozměry (viz odst. [číslo]). Výrobce ve svých technologických a výrobních postupech pro podlahové rošty předepisuje minimálně jednostranné přivaření každého čtvrtého nosného pásku k lemování. V daném případě byly svary na podlahových rostech provedeny svarem velikosti A3 jednostranně na spojení každého nosného pásku a lemu v délce 30 mm (výška nosného pásku), a také na každém rozpěrném prutu a lemu. Šlo o nadstandardní jednostranné svařování, protože ve výkresu je projektováno uchycení (upevnění) roštu za přídavný profil, který má otvory za účelem přišroubování k ocelové konstrukci. Zhotovený a dodaný výrobek tak splňoval podmínky stanovené pro výrobu roštu a způsobu jejich uložení a upevnění na konstrukci výše uvedenými normami. Výrobek byl též žalovaným opakovaně převzat bez jakýchkoliv námitek týkajících se provedení.

17. V průběhu odvolacího řízení účastníci uzavřeli o celém předmětu řízení (o žalobě i o vzájemné žalobě) ve výroku I. tohoto usnesení uvedený smír. Současně odvolacímu soudu navrhli schválení tohoto smíru a vyslovili souhlas s tím, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání.

18. Podle § 99 odst. 1 o.s.ř. mohou účastníci, jestliže to připouští povaha věci, skončit řízení soudním smírem. Soud podle ust. § 99 odst. 2 o.s.ř. rozhodne o tom, zda smír schvaluje; neschválí jej, je-li v rozporu s právními předpisy. V takovém případě soud po právní moci usnesení pokračuje v řízení. Je proto povinností soudu, aby před rozhodnutím o schválení smíru zjistil skutečnosti

rozhodné pro posouzení (§ 6 a § 120 odst. 1 o.s.ř.), zda ve smyslu ust. § 99 odst. 2 o.s.ř. není uzavřený smír v rozporu s právními předpisy. Předpokladem pro schválení smíru však není zjištění skutkového stavu věci v takovém rozsahu, jaký je jinak potřebný pro autoritativní rozhodnutí soudu. Schválený smír má podle ust. § 99 odst. 3 o.s.ř. účinky pravomocného rozsudku. Ke smíru může dojít v řízení před soudem prvního stupně nebo v řízení odvolacím.

19. Krajský soud přezkoumal rozsudek okresního soudu i řízení jemu předcházející jak z pohledu odvolacích námitek, tak z důvodů v odvolání neuvedených (§ 212a odst. 1 o.s.ř.), s přihlédnutím k účastníky uzavřenému smíru, a dospěl k následujícím závěrům.

20. Předmětem žaloby bylo zaplacení částky 854 132,92 Kč s příslušenstvím z titulu úhrady ceny za dílo (spočívající v dodávkách – výrobě roštů dle zadání žalovaného), proti čemuž stála jednak procesní obrana žalovaného založená na kompenzační námitce o zániku pohledávky žalobce započtením (srov. § 98 o.s.ř.), když proti žalobou uplatněnému nároku jednostranně započítával svou tvrzenou pohledávku za žalobcem z titulu nároku z vad předchozí dodávky roštů, a dále vzájemnou žalobou uplatněný nárok na náhradu škody, způsobenou shora zmíněným vadným plněním v částce 500 000 Kč s příslušenstvím, představovanou náklady na dodávku nových roštů, které překryly vadné rošty z prvních dodávek žalobce, dále náklady na dodatečné montážní práce a náklady na zajištění dalšího spojovacího materiálu a rámečků nových roštů, kterými byly eliminovány vyvýšené hrany vadných roštů (vzniklý schod při pokládce nového roštu na rošt původní), které musely být překryty (z hlediska skutkového viz blíže odůvodnění shora). Závazkový vztah účastníků, týkající se jejich podnikatelské činnosti, byl založen smlouvou (smlouvami) o dílo, uzavřenou dle režimu obchodního zákoníku (viz § 261 odst. 1 a § 536 a násl. obch. zák.), kterýmžto právním předpisem (podpůrně též zák. [číslo] Sb., občanským zákoníkem účinným do 31. 12. 2013, dále, „obč. zák.“ – k tomu viz § 1 odst. 2 obch. zák.) se řídí právní vztahy účastníků i v současné době (viz § 3028 odst. 3 o.z.), tudíž nárok na zaplacení ceny díla se řídil zejména ust. § 548 obch. zák., nárok z titulu vad díla (uplatněný k započtení v rámci procesní obrany) zejména ust. § 560, 562, 564 (viz též tam uvedené odkazy na obdobnou či přiměřenou aplikaci ustanovení o kupní smlouvě), ust. § 352 a násl. obch. zák. (viz též obecná ust. § 580 a násl. obč. zák.) a nárok na náhradu škody, pokud nebyla (nemohla být) vyrovnána uspokojením práv z odpovědnosti za vady díla (viz § 440 odst. 2 a § 564 obch. zák.), zejména ust. § 373 a násl. obch. zák.

21. Řízení o zaplacení výše uvedených částek je nepochybně řízením, v němž povaha věci připouští skončení soudním smírem. Je věcí jak zhotovitele (žalobce), tak objednatele (žalovaného), zda a v jakém rozsahu budou svá práva uplatňovat. Při uzavírání dohody o sporných nárocích uplatněných v tomto řízení pak nejsou účastníci vázáni žádným konkrétním zákonným ustanovením, které by omezovalo obsah dohody. Hmotněprávní úprava tedy nevylučuje, aby si účastníci mezi sebou dispozitivními úkony, např. dohodou o narovnání, řešící jejich nejistá či sporná práva, upravili hmotněprávní vztahy, které jsou předmětem řízení (srov. § 585 obč. zák.) Odvolací soud tak neshledal důvodu do hmotněprávní dohody účastníků zasahovat. Tato dohoda zjevně reflektuje existenci žalobou uplatněného nároku a dále – pokud jde o procesní obranu a vzájemnou žalobu žalovaného - v řízení účastníkům zpřístupněný názor soudu (vycházející z výsledků dokazování, jež vyznívají v intencích skutkové verze žalobce, tedy v neprospěch procesní obrany a vzájemné žaloby žalovaného), že předmětem smluv o dílo byla výroba podlahových roštů podle norem [příjmení] [číslo] a RAL-GZ 638, k čemuž bylo ještě otevřeno dokazování, zda vyrobené rošty fakticky splňovaly veškeré podmínky zmíněných norem (v tomto ohledu ze samotných tvrzení účastníků vyplývaly určité nesrovnalosti). Další dokazování však účastníci zjevně neshledali potřebným (při zvážení další časové a finanční náročnosti sporu), a proto přistoupili k uzavření smíru. Odvolací soud dodává, že do smíru vtělená úprava práv a povinností žalobce a žalovaného je dostatečně určitá ve všech svých bodech. Účastníci do smíru zahrnuli též dohodu o náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů, podle které si náklady tohoto řízení ponese ze svého, což zákon předpokládá (viz § 146 odst. 1 písm. a/ o.s.ř.) Krajský soud proto jejich smír neshledal v rozporu s právními předpisy.

22. Z výše uvedených důvodů odvolací soud, aniž by shledal důvod vyjadřovat se k výhradám odvolatele a proti nim stojící argumentaci žalobce (prezentované v řízení před soudy obou stupňů), které byly ostatně setřeny účastníky zvoleným řešením sporu (smírem), rozsudek okresního soudu bez nařízení jednání (srov. § 214 odst. 3 o.s.ř.) změnil a účastníky v odvolacím řízení uzavřený smír ve výroku uvedeném znění schválil (§ 220 odst. 2 o.s.ř.), neboť není v rozporu s právními předpisy kogentní povahy ani je neobchází (§ 99 odst. 2 o.s.ř.).

23. Povinnost k náhradě nákladů řízení státu dle § 148 o.s.ř. není způsobilým předmětem soudního smíru účastníků, proto odvolací soud musel o těchto nákladech rozhodnout (§ 224 odst. 2 o.s.ř.). V řízení, které skončilo soudním smírem, vyjadřuje výsledek řízení poměr, v jakém smír uspokojuje nárok navrhovatele (žalobce), jehož se v řízení domáhal. V daném případě obsah smíru v zásadě uspokojil žalobce (ten měl neúspěch pouze v nepatrné části týkající se příslušenství žalované částky), tudíž odvolací soud shledal, že náklady řízení státu (spojené se znaleckým dokazováním – viz znalečné přiznané Dr. Ing. [celé jméno znalce] usneseními okresního soudu č. l. 434, 494, 559 a 585 spisu v úhrnné výši 45 582,30 Kč) je povinen nést žalovaný. Z tohoto důvodu odvolací soud rozhodl o nákladech řízení státu tak, jak se podává z výroku II. tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.

Pardubice 21. listopadu 2022

JUDr. Jaroslav Chmelík, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje:
Lenka Štekllová

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 02.12.2022 a je vykonatelné. Připojení doložky provedla Romana Pešková dne 02.01.2023.